

[Waldorff]

ning i Juristernes & Økonomernes Pensionskasse: der er vel ikke nogen af dem, som vil være bekendt at føle sig fattig over at skulle vente til efter 1. januar 1980 med at belåne sin pension, så det er faktisk til grin.

Det, der er brug for – og det kan man muligvis også finde nogle antydninger af, når det siges, at man også efter 1. januar vil se på disse ting – er, at der gribes virkelig fundamentalt ind over for de skattefrie institutioner, der her er tale om. Det må være fuldstændig indlysende, at den måde, man skulle komme disse forbrugslån til livs på, er ved at ophæve disse institutioners skattefrihed. Det er bl. a. det, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har slået meget på i den pjece, de har lavet om pensionsordningerne. Den virkelig fundamentale årsag til, at folk kan lave alle den slags fupnumre, er, at man har nogle store institutioner, som kan ophobe formuer, de dårligt nok ved hvordan de skal få anbragt til en rente på under 18 pct. Derfor er det det, man skal gøre noget ved.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er tilhænger af, at vi bevarer vores realkreditsystem, og så må man også forsøge at forhindre visse selskaber og pensionskasser i at gå ind på området. Vi er godt klar over, at hensigten med hele dette lovkompleks er en forbrugsbegrænsning. Vi er noget betænkelige ved dette lovforslag, det skal ingen hemmelighed være, for om lovforslaget vil medføre det, som er hensigten med det, altså forhindre andre i at gå ind på markedet, er vi ikke alt for sikre på, og derfor mener vi, det er nødvendigt med et grundigt og virkelig solidt udvalgsarbejde for at få de mange uafklarede spørgsmål klarlagt.

Til det tilsiger vi vor medvirken; vi vil gerne være med til at opklare de mange problemer, som ligger gemt i teksten.

Alfred Hansen (DR):

Det er ikke just de vises sten, regeringen har fundet og givet udtryk for med dette lovforslag. Jeg vil gerne indledningsvis sige noget om den forrydne pengepolitik, som er en af årsagerne til, at pensionskasserne i det hele taget låner penge ud.

Det er jo sådan, at den politik, man har ført de seneste år, ikke just har animeret befolkningen til at spare op, men derimod be-

lønnet dem, der har gældsat sig. Hvis man sætter 100 kr. i banken, kan man være heldig at få 12 kr. i renter. Deraf tager skattevæsenet de 7, og så er der 5 kr. tilbage. Men da inflationen er ca. 12 pct. på årsbasis, har det altså kostet 7 kr. at spare 100 kr. op. Så kan man selvfølgelig være glad for, at man ikke har sparet 1.000 kr. op, for så var det, man havde mistet, ikke 7, men 70 kr. Derfor skal man naturligvis ikke i dag, med den politik der er ført, sætte penge i banken og spare op, selv om de fleste af os vel nok har fået en opdragelse, som gik ud på, at man skal spare op til senere køb. Nej, man skal straks begive sig hen i pengeinstitutter eller, hvis ikke man kan få dér, ud på det grå pengemarked for at låne, så man kan trække renterne fra på sin indtægt og slippe lidt billigere i skat.

Der er altså kommet et enormt tryk på lånemarkedet, og det forsøger man så gennem diverse restriktioner at forkvakle endnu mere. Man har skabt, dels kunstigt og dels bevidst, en helt uacceptabelt høj rente, som er en enorm omkostningsbyrde for ganske almindelige mennesker og i særlig grad for erhvervslivet. Statsministerens redegørelse indeholder overhovedet ikke noget om, hvad regeringen vil gøre ved den høje rente. Man har heller ikke talt om, hvad man vil gøre ved låneloftet, om man er til sinds at hæve låneloftet, fjerne det. For det er vel sådan set den egentlige årsag til, at folk søger ud på et andet lånemarked. Når de ikke kan få de penge, de ønsker, i de organiserede pengeinstitutter, tvinges de enten til at låne i forsikringssselskaber og pensionskasser eller det, der er endnu værre: det grå pengemarked. For penge skal lånes, og penge skal bruges.

Jeg vil derfor spørge regeringen, om den er indstillet på f. eks. fra 1. januar 1980, når dette lovforslag udløber – efter de bemærkninger, der er faldet, går jeg ud fra, man ikke vil fortsætte med det – som et modtræk at hæve låneloftet. Det synes jeg ville være et konstruktivt udspil til den debat, vi skal have i udvalget.

Jeg vil til slut gerne lige gøre opmærksom på, at man jo ikke redder Danmarks økonomi gennem en vedtagelse af dette forslag. Det er forholdsvis få penge, der lånes ud på dette marked, set i forhold til hele lånemarkedet. I 1969 udgjorde de lån, der her er tale om, 3 pct. af den samlede kreditgivning, og i